

145. Ja ønske maa desværre man.

(Af „Deklarationen“)

Allegretto.

Opr. Tydsk Melodi.

Præsten: *mf*

1. Ja ønske maa des-vær-re man, at alt var vel for-bi; thi

Bonden, han er Her-re-mand, og Ren-ten den er fri, og in-gen bli-ver me-re rørt ved

no-gen Sta-vel-se. Og man faar hver-ken vaadt el-ler tørt ved

en Be-gra-vel-se! Og man faar hverken vaadt el-ler tørt ved en Be-gra-vel-se.

2. Det daarlig gaar med Sæderne
I By og Bondegaard;
Man bliver fin i Klæderne,
Men bliver grov i Ord.
Man snakker løs med Færdighed,
Men man er lovlig fri:
! Et Ord som „Deres Velærværdighed“
Bruger ikke En af Ti. !

3. Nej, Folket er fra Sans og Vid,
Det mærker man, som sagt.
Fruen: Men Folk har dog i Krigens Tid
Saa mangt et Offer bragt.
Præsten: Nej, Ofret er kun saare smaat:
_ Lidt Smør, en mager Gaas.
! Og al den Trængsel skyldes blot
Den Rigsdags dumme Vaas. !

Chr. Richardt.